

EU & Projekt
J.nr. 21-2712-000003
Ref. KAFIGE
Den 9. februar 2022

Høringsnotat vedr. ekstern høring af bekendtgørelse om tilskud til vådområdeprojekter og lavbundsprojekter		
	Bemærkninger	Opfølgning
1.	Landbrug og Fødevarer	
1.1.	<p>Større ensretning med Klima-lavbundsordningen</p> <p><i>Med den nye bekendtgørelse nedsættes kravet til CO₂-effekt nedsættes fra 13 t CO₂-e/ha til 10 t CO₂-e/ha på lavbundsordningen. Vi bifalder dette, men gør samtidig opmærksom på, at Miljøstyrelsen lægger op til at fjerne effektkravet i Klima-lavbundsordningen. Vi ser meget gerne en større grad af ensretning mellem de to ordninger og opfordrer til mere koordinering mellem Miljøstyrelsen og Landbrugsstyrelsen. I stedet for at nedsætte effektkravet i lavbundsordningen bør det helt fjernes. Der bør også være de samme engangserstatninger i de to ordninger.</i></p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen er enig, at der er behov for koordinering mellem de myndigheder, der er involveret i udtagningsindsatsen.</p> <p>Landbrugsstyrelsen bemærker, at der i landbrugsaftalen er fastlagt en organisering, der skal styrke koordineringen og vidensudviklingen om udtagningsindsatsen herunder eksempelvis betydningen af forskelle og synergier for de tilskudsordninger, der er rettet mod ordningsindsatsen.</p> <p>Landbrugsstyrelsen arbejder løbende på at udvikle styrelsens lavbundsordning i tæt koordination med involverede myndigheder og interessenter herunder Miljøstyrelsen.</p> <p>I forhold til årets ansøgningsrunde lægger Landbrugsstyrelsen vægt på at der er tale om ordninger med forskellige fokuspunkter; hvor der ikke nødvendigvis kan eller skal stilles samme krav. I forlængelse heraf vurderer, Landbrugsstyrelsen, at et effektkrav på 10 ton CO₂-e/ha pt. er relevant af hensyn til, at der er tale om en EU-medfinansieret ordning. Der gøres opmærksom på, at der</p>

		i det nuværende udkast til bekendtgørelsen også er mulighed for at fravige kriteriet i særlige tilfælde og/eller ved en betydelig effekt.
1.2.	<p>Muligheden for at modtage grundbetaling</p> <p><i>Hvis ordningerne skal blive en succes, er det afgørende, at vi får fjernet de usikkerheder, der om lodsejernes fortsatte mulighed for at modtage grundbetaling efter deltagelse i et projekt.</i></p> <p><i>Det er vigtigt, at der tidligt i processen sker en forventningsafstemning overfor lodsejeren i forhold til, hvilke tilskud det er muligt at søge på arealet efter projektet er gennemført. Dette drejer sig både om grundbetaling og andre tilskudsordninger som eksempelvis plejegræsordningen, økologisk arealtilskud og nye kommende bio-ordninger. Projekterne er flerårige og også implementeringen af landbrugspolitikken efter 2023 vil være afgørende for de enkelte lodsejeres økonomi ved at indgå i projekter.</i></p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen har en vejledningspligt i henhold til reglerne i forvaltningsloven og vil hertil yde den nødvendige vejledning til de enkelte lodsejere om den fortsatte mulighed for at modtage grundbetaling efter deltagelse i et projekt.</p>
1.3.	<p>Bemærkninger vedr. engangskompensation</p> <p><i>Der bør kommunikeres klart til lodsejere, når de indgår i projekter under ordningerne, om hvordan engangskompensation til lodsejere efter 2023 bliver håndteret. Det bør også være klart for alle hvordan landdistriktsordningerne forholder sig til andre ordninger med lignende formål, herunder klima-lavbundsordningen i Miljøstyrelsen.</i></p> <p><i>Det fremgår af bekendtgørelsen, at det er muligt at anvende tilskuddet til konsulentbistand. Netop i forbindelse med forventningsafstemningen i forhold til lodsejerne vil det være meget nyttigt at inddrage landbrugskonsulenter, der har indgående kendskab til de tilskudsordninger, det vil være muligt at søge på arealerne. Derudover er det vigtigt, at det på forhånd afklares, om arealerne kan fortsætte med at få grundbetaling efter projektets gennemførelse. Denne afklaring skal komme fra myndighederne, dvs. Landbrugsstyrelsen/Miljøstyrelsen.</i></p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen kan hertil oplyse, at reglerne om engangskompensation i skrivende stund er under udarbejdelse, og at Landbrugsstyrelsen vil oplyse, hvordan kompensationen bliver håndteret, når den nye bekendtgørelse om engangskompensation bliver vedtaget i 2023.</p> <p>Landbrugsstyrelsen forestår kommunikationen på denne ordning og vil gå i dialog med Miljøstyrelsen om koordinering af ordningerne.</p> <p>For så vidt angår anvendelsen af landbrugskonsulenter, så giver bekendtgørelsen mulighed for at give tilskud hertil i forbindelse med gennemførelse af projektet.</p>

		For så vidt angår muligheden for at modtage grundbetaling henvises til punkt 1.2.
1.4.	<p>Særligt vedr. §3-arealer</p> <p><i>Der er behov for en afklaring af, hvilken betydning det kommende forbud mod gødsugning, sprøjtning og oplægning af arealer beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3, evt. vil få for tilskudssatserne i forbindelse med lavbunds og vådområdeprojekter.</i></p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen kan hertil oplyse, at der arbejdes på en afklaring af forbuddet mod gødsugning, sprøjtning m.v. og konsekvenserne af dette.</p>
1.5.	<p>IT</p> <p>For at sikre, at projekterne bliver effektueret så hurtigt som muligt, er det vigtigt, at der sker en smidig og effektiv tilskudsadministration hos Landbrugsstyrelsen. Vi oplever desværre det modsatte, hvilket kan tilskrives, at der fortsat opleves store udfordringer med Landbrugsstyrelsens IT-systemer. Det svækker lodsejernes incitament til at indgå i projekterne, at der er så stor usikkerhed om, hvor længe der går, inden man får sit økonomiske udlæg retur.</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen har noteret bemærkningen og arbejder løbende med at håndtere IT udfordringerne.</p>
2.	Kommunernes Landsforening	
2.1.	<p>Kommende forbud på § 3-arealer er en udfordring for udtagningsindsatsen</p> <p>Det er besluttet, at der indføres et forbud mod sprøjtning, gødning og pløjning på § 3-arealer i sommeren 2022. Det vil betyde, at arealer med permanent græs, som har status som beskyttet natur, og som samtidig ligger i områder, hvor kommuner har været i forhandling med eller har indgået aftaler med lodsejere omkring etablering af et vådområde- eller lavbundsprojekt, vil få et tilskud, som er langt mindre, end det, som kommunerne har været i forhandlinger om og/eller indgået aftaler med lodsejerne om.</p> <p>I skortet står arealer med permanent græs til at få 1800 kr., og det vil – så vidt KL er orienteret – blive reduceret til 300 kr., når forbuddet træder i kraft. Udover, at det vil gøre det mindre attraktivt for lodsejere at indgå i de kollektive udtagningsprojekter, så betyder det samtidig også, at kommunerne har brugt tid og</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen kan oplyse, at der arbejdes på en afklaring af forbuddet mod gødsugning, sprøjtning m.v. og konsekvenserne af dette.</p>

	<p>”Good will” på at forhandle med og indgået aftaler med lodsejere på baggrund af en for høj tilskudssats (1800 kr. i stedet for 300 kr.). Forhandlinger, som kommunerne vel og mærke har indgået på baggrund af Landbrugsstyrelsens satskort, som er et aktivt og velintegreret redskab i kommunernes arbejde med udtagning. Findes der ikke en løsning herpå, så kan man risikere, at lodsejere vil anlægges søgsmål mod kommuner, fordi de har indgået kontrakter på et falsk grundlag. En løsning kunne eventuelt være at indføre en overgangsperiode, således at lodsejerne kan få en sats på 1800 kr. til disse arealer i de projekter, hvor kommunerne allerede er i forhandling med eller har indgået kontrakter med lodsejere på baggrund heraf. KL vil meget gerne i dialog herom.</p>	
2.2.	<p>Skatteteknisk barriere ift. lodsejere til mindre ejendomme med naturarealer i vådområde- og lavbundsprojektområder</p> <p>Med vedtagelsen af Lov om ændring af ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love, som trådte i kraft 1. januar 2021, blev det besluttet, at landbrugsejendomme med mindre landbrugsarealer efter 2024 vil blive vurderet som en almindelige beboelsesejendom, som har et (ca. 4x) højere beskatningsgrundlag end landbrugsejendomme. Det vil medføre en markant stigning i ejendomsskatten, hvis ejendommen sælges videre efter 2024. De ændrede skatteregler og manglende præcisering af, hvordan reglerne skal fortolkes, har skabt udfordringer i forhold til kommunernes muligheder for at gennemføre store vådområde- og lavbundsprojekter i projektområder, hvor der er lodsejere, der har en lille ejendom under typisk 10 ha jord, og som ejer naturarealer i projektområdet. Kommunerne har umiddelbart to muligheder i forhold til at få lodsejerne med de mindre ejendomme til at indgå i et projekt. De kan opfordre lodsejerne til at indgå i jordfordeling, hvor de typisk vil kunne få 50.000-80.000 kr. pr. ha for de bedste naturarealer. Udfordringen ved denne løsning er, at de risikerer, at deres ejendom herved ændrer beboelseskategori og bliver kategoriseret som beboelsesejendom,</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen har noteret bemærkningen. Landbrugsstyrelsen henviser til Skatteministeriet, der har ansvaret for dette område, men kan oplyse, at styrelsen er bekendt med problemstillingen, og at der arbejdes på at finde en løsning på denne udfordring.</p>

	<p>hvis de sælger deres ejendom efter 2024, hvor den vedtaget overgangsperiode udløber. Dette kompliceres yderligere af, at Ejendomsvurderingsstyrelsen på nuværende tidspunkt ikke har udarbejdet et klart regelsæt, som fastsætter definitioner på den ejendomsskattemæssige grænse mellem landbrug og almindelig beboelsesejendom. Så lodsejeren ved ikke med sikkerhed, hvad et salg i jordfordeling vil betyde i forhold til ejendomme beskatningskategori efter 2024. Alternativt kan kommunen tilbyde at lodsejeren en løsning, hvor lodsejeren beholder projektarealet som naturarealer (natur) og får en 20-årig fastholdelsessats på 300 kr./ha/år – 6.000 kr./ha over tyve år. Mange lodsejere finder imidlertid, at disse tilbud ikke er attraktive nok til, at lodsejeren ønsker at gå med i vådområde- og lavbundsprojekter. Der er således konkrete igangværende projekter, hvor jordfordeling og dermed projektgennemførelse ikke kan komme videre af denne årsag.</p> <p>Som minimum er der behov for, at Vurderingsstyrelsen hurtigst muligt får konkretiseret reglerne for definitionsgrænserne mellem kategorierne for ejendomstyperne, så lodsejerne kan indgå i jordfordeling på et oplyst grundlag. Men det løser ikke den grundlæggende udfordring med, at det ikke er attraktivt for de små landbrug at indgå i projekterne. Skal den udfordring løses, så er der enten behov for, at satsen for ”fastholdelse” på naturarealer bliver hævet markant, så ejerne har et reelt incitament til at deltage i projektet. Eller alternativt at skattereglerne bliver ændret, så landbrugsejendomme, der deltager i disse projekttyper, bliver permanent friholdt for at kunne skifte til beboelseskategorien ved salg eller andre ændringer i ejendommen efter 2024.</p>	
2.3.	<p>IT-udfordringer</p> <p>Flere kommuner har i slutning af 2021 oplevet store IT-mæssige problemer i forhold til deres udbetalingsanmodninger m.v. Det har skabt stor frustration i kommunerne, og kommunerne har brugt mange timer herpå. Særligt, fordi der har manglet formel</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen har noteret bemærkningen og arbejder løbende med at håndtere IT udfordringerne i forhold til udbetalingsanmodninger.</p>

	<p>information til KL og kommunerne omkring problemet, og fordi der ikke har været en reel udsættelse af fristerne på baggrund heraf. KL vil gerne opfordre til, at styrelsen fremadrettet kommunikere mere aktivt i sådanne situationer. Det styrker samarbejdet mellem kommunerne og styrelsen.</p>	<p>Landbrugsstyrelsen vil fremadrettet bestrebe sig på at øge kommunikationsindsatsten i forhold til IT-udfordringerne.</p>
2.4.	<p>Behov for mere attraktive vilkår for kommunerne</p> <p>I bekendtgørelsen står der i § 19 bl.a., at udgifter løn til tilsagnshavers personale kun kan dækkes, hvis udgifterne kan dokumenteres, og at der lægges en 15 procents overhead oven i den løn. Derudover så står der, at de maksimale lønudgifter ikke må overstige fire kategorier på hhv. 292 kr., 351 kr., 386 kr. og 560 kr. Den høje takst udbetales alene til ledelsesarbejde, og det er kommunes erfaring, at det er vanskeligt at få accepteret denne timesats. Til sammenligning kan nævnes, at bekendtgørelsen samtidig fastslår, at konsulenter kan få en maksimal sats på op til 1200 kr. i timen, og at DUT-timetaksten for AC-ere i kommunerne ligger på min. 500 kr./time. Samtidig er satserne ikke blevet indeksreguleret i forhold til den generelle lønudvikling.</p> <p>Det er KL's vurdering, at kommunerne som minimum skal have dækket deres omkostninger i forhold til deres arbejde med såvel vådområde- som lavbundsprojekter. De bærer en stor økonomisk risiko i projekterne, hvis en lodsejer springer fra i realiseringsfasen. Samtidig dækker taksterne for aflønning, andel til projektledelse og overhead ofte ikke fuldt ud kommunernes omkostninger. I flere tilfælde sætter kommuner penge til på de enkelte projekter.</p> <p>KL vil gerne i dialog med Landbrugsstyrelsen om, hvordan man får lavet et mere fleksibelt setup, hvor kommunerne som minimum får dækket deres omkostninger til projekterne, og at kommunernes risiko i projekterne bliver reduceret. Det kunne for eksempel ske ved at indføre en højere generel sats, ved at acceptere de reelle lønninger, eller ved at indføre en højere overhead. I forhold til at reducere</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen anerkender, at satserne i visse tilfælde kan være en begrænsning, men samtidigt er det nødvendigt at anvende maksimale satser for interne lønudgifter for at sikre EU's krav om økonomisk forsvarlig forvaltning og undgå risiko for revisionskritik.</p> <p>Allerede i 2022 har styrelsen justeret på rammerne for lønsatser, så projektledere på udtagningsindsatser som udgangspunkt kan opnå den maksimale lønsats.</p> <p>Til ordningerne i 2023 vil Landbrugsstyrelsen genbesøge satserne, med henblik på at sikre de bedst mulige rammer for tilskud til løn inden for rammerne af EU's krav.</p> <p>Landbrugsstyrelsen har noteret sig KL's synspunkter i forhold til omkostninger og øvrige forslag til at reducere kommunernes risici.</p> <p>Styrelsen stiller sig gerne til rådighed for KL for en nærmere drøftelse af omkostningerne til projekterne og kommuners risiko i forbindelse hermed.</p> <p>Styrelsen bemærker generelt, at formålet med forundersøgelserne netop er at afdække risici forbundet med gennemførelse af etableringsprojekter, så der i videst muligt omfang kun påbegyndes etableringsprojekter, der er realistiske at gennemføre. Samtidig er styrelsen opmærksom på, at der kan opstå uforudsete forhold ifm. med gennemførelse</p>

	<p>kommunernes risici i projekterne kunne man indføre en pulje, som kunne bidrage til at dække kommunernes omkostninger til projekter, der falder i realiseringsfasen. Alternativt kunne man dele realiseringsfasen op i to, således at der bliver indført en tredje forhandlingsfase, hvor kommunerne kan få dækket deres omkostninger fuldt ud på samme vis som i den første del – forundersøgelsen.</p>	<p>af etableringsprojekter, der kan vanskeliggøre gennemførelsen; en grundig forundersøgelse vil dog alt andet lige kunne mindske risikoen herfor.</p>
2.5.	<p>Ensartet tilsagnsvilkår mellem ordningerne Hvis udtagningsindsatsen skal op i gear, så er det vigtigt, at tilskudsbetingelserne er så ensartet som muligt, og at kravene til miljø- og klimaeffekterne ikke bliver for høje og for ufleksible. KL finder det således positivt, at der lægges op til, at kravet om 13 ton CO₂ pr. ha. bliver reduceret til 10 ton CO₂ pr. ha. ift. lavbundsprojekter, som det hidtil har været i Klima-Lavbundsordningen. I mellemtiden er kravene i Klima-Lavbundsordningen imidlertid blevet lempet, således at projekterne fremover alene vurderes på baggrund af omkostningseffektiviteten (kr. pr. ton CO₂-ækvivalenter). KL vil gerne foreslå, at kravene bliver lempet på tilsvarende vis i denne bekendtgørelse, således at det bliver endnu lettere at gennemføre projekter, der ikke nødvendigvis er meget effektive i forhold til kulstof og kvælstof, men som er meget billige at gennemføre.</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Der henvises til svar under punkt 1.1.</p>
2.6.	<p>Fleksibilitet Danmark har sat nogle meget ambitiøse klimamål, som kræver, at alle mulige tiltag bliver bragt i spil. Derfor vil KL gerne påpege, at der stadig mangler en mulighed for at kombinere etablering af lavbundsprojekter med opsætning af solceller. Skal man have flere af disse multifunktionelle arealer, hvor der er opsat solceller på dele af arealerne, så skal udgifterne til såvel jordfordeling, projektering og anlæg kunne dækkes. Det kunne faktisk også være en god forretning, for så ville der naturligvis ikke skulle udbetales arealtilskud til de arealer, hvor der efterfølgende opsættes solceller.</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen kan ikke afvise, at det kan være foreneligt med bekendtgørelsen at opsætte solceller på lavbundsjord udtaget under LDP-Lavbundsordningen. Det vurderes, at skulle bero på en konkret vurdering af, hvorvidt opsætningen af solcelleanlægget i det specifikke lavbundsprojekt er foreneligt med servitutens bestemmelser.</p>

3.	Limfjordsrådet	
3.1.	<p>Generelt vil vi opfordre til at man på det kraftigste arbejder med de støtteregler der træder i kraft med tinglysningen af vådområdedeklaration. Vi har en ”kæmpe” klimaindsats foran os og muligheden for at lade lavbundsarealer og vådområde gro til, eller efterfølgende at kunne plante vådbundstolerante træsorter vil understøtte kulstof opbygning/binding i projekter. Ligeledes vil det understøtte de kriterierbestemte naturmæssige aspekter af projektet. Vi mener ikke vi har råd til ikke at overveje disse muligheder fremadrettet.</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen har noteret sig bemærkningerne til tinglysning af vådområdedeklarationen og står til rådighed for en nærmere drøftelse heraf med Limfjordsrådet.</p> <p>Landbrugsstyrelsen skal dog bemærke, at når der er foretaget en tinglysning af servitut på projektarealerne, betyder dette, at arealerne blandt andet ikke må omlægges, og dette kan, på visse arealer, fremme tilgroning.</p>
3.2.	<p>Det er uforstående at man stadig arbejder med maksimale timepriser jf. §19 stk. 4. Kommunale medarbejdere kan kun få den faktiske løn udbetalt, alligevel er der maksatser der gør at enkelte medarbejdere til tider ikke kan dækkes ind. Det bærer stadig præg af at være et levn fra at man vurderede at kommunen ikke selv ville forestå de tekniske forundersøgelser. Angivelsen af særlige tilfælde (stk. 5.) menes ikke at være dækkende, hvorfor der er brug for et opgør med satsbegrænsningen og dermed de omstændigheder at kommunerne kan tabe penge på at drifte projekter i denne ordning. Kan det ikke lade sig gøre at arbejde med en samlet lønramme uden præcisering af satser? Projekterne vurderes i forhold til økonomi og lønandel af denne fra statslig side.</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Der henvises til svar under punkt 2.4.</p>
4.	Finans Danmark	
4.1.	<p>Udbetaling af kompensation som engangsbeløb i stedet for som 20-årigt tilsagn</p> <p>Ifølge bekendtgørelsen udbetales kompensation for værditabet på lodsejerens jord som et 20-årigt tilskud til fastholdelse af våd- eller lavbundsområdet. Samtidig skal der tinglyses en servitut, der permanent pålægger en lang række begrænsninger på jorden.</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen er bekendt med problemstillingen og kan hertil oplyse, at de nuværende regler om 20-årigt tilskud til fastholdelse af våd- eller lavbundsområder vil blive erstattet af nye regler om engangskompensation til lodsejerne, som skal dække den</p>

<p>Det giver store udfordringer, at den indførte rådighedsbegrænsning ikke bliver kompenseret via et engangsbeløb, som modsvarer det værditab, der påføres allerede ved tinglysning af den rådighedsbegrænsende servitut. Når der indføres begrænsninger på landbrugsjord, bliver jorden mindre værd. Samtidig kan begrænsning af brugen af jord i ejendomme med animalsk produktion medføre en værdiforringelse af ejendommen, der er større end markedsprisen på den udtagne jord. Det skyldes, at produktionsværdien på ejendommen kan falde. Det er derfor vigtigt, at lodsejeren kompenseres fuldt ud ved en engangskompensation, som dækker den værdiforringelse projekterne medfører.</p> <p>Tilskuddet til vådområde- og lavbundsprojekter stopper efter 20 år, og arealet er derefter permanent pålagt væsentlige restriktioner, hvilket medfører at det må omsættes, og derfor værdisættes, som et naturareal. Antages det, at arealet oprindeligt er belånt som produktionsjord vil disse arealer efter udlægningen til naturprojekter have en væsentligt lavere omsætningsværdi, og dermed pantsikkerhed end oprindeligt forudsat.</p> <p>Etablering af disse projekter kan få konsekvenser for en lodsejer, der har pantsat sin jord, da fald i jordens værdi kan medføre et ekstraordinært afdrag som følge af låneaftalen. Et krav om ekstraordinært afdrag vil blive stillet allerede ved tinglysning af den rettighedsbegrænsende servitut, mens kompensationen efter bekendtgørelsen først løbende modtages over de 20 år aftalen løber.</p> <p>Det er derfor vigtigt for benyttelsen af ordningerne, at et 20-årigt tilskud til fastholdelse af våd- eller lavbundsområdet suppleres eller erstattes af en dækkende engangskompensation til lodsejeren. I andre ordninger om udtagning af lavbundsjord, som bekendtgørelse for udtagning af kulstofrige lavbundslande (klima-lavbundsprojekter) udbetales kompensation da også som et engangsbeløb.</p>	<p>værdiforringelse projekterne medfører. Hensigten med de nye regler er bl.a. at løse udfordringerne med den indførte rådighedsbegrænsning i forbindelse med vådområde- eller lavbundsprojekter. Den nye bekendtgørelse om engangskompensation forventes at blive vedtaget i 2023.</p>
--	---

<p>4.2.</p>	<p>Udbetaling af kompensation med panthavers accept</p> <p>Det er afgørende, at reglerne i bekendtgørelsen sikrer, at der sker en inddragelse af panthaverne, når der udbetales kompensation til lodsejeren. Det er ikke tilfældet i de gældende regler. Inddragelse af panthaverne er derimod en del af reglerne om jordfordeling efter jordfordelingsloven, som bekendtgørelsen refererer til. Det indgår også i andre ordninger om miljøbeskyttelse, herunder frivillige dyrkningsaftaler for landbruget som led i grundvandsbeskyttelse.</p> <p>De nuværende regler i bekendtgørelsen betyder, at der kan tinglyses en rettighedsbegrænsende servitut om jordudtagning med gyldighed forud for tidligere tinglyste rettigheder, herunder penge- og realkreditinstitutters pant i jorden. Hvis der samtidig udbetales kompensationen for værdiforringelsen direkte til lodsejeren udenom panthaver, mener vi, at det tangerer et ekspropriativt indgreb, fordi panthaverens tinglyste panteret fortrænges.</p> <p>Det er desuden meget problematisk, at der ikke gives meddelelse til panthaver om tinglysning af servitut og udbetaling af kompensation til lodsejer. Det afskærer panthaver fra at varetage sine interesser, herunder muligheden for "inter partes" at håndhæve betingelserne i låneaftalen. Det kan fx være at stille krav om ekstraordinært afdrag, som nævnt ovenfor.</p> <p>Vi mener, at en ændring af ordningen om tilskud til vådområde- og lavbundsprojekter vil bidrage til en bedre gennemførelse af projekterne.</p> <p>Vi har uddybet problemstillingen vedr. panthaverinddragelse yderligere i Finans Danmarks høringssvar til høring om projekter for udtagning af lavbundsjord som led i den grønne omstilling af dansk landbrug, j. nr. 2021-5791 af 29. november 2021, som vedlægges.</p>	<p>Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen:</p> <p>Landbrugsstyrelsen gør opmærksom på, at nærværende bekendtgørelse kun har hjemmel i lov om Landdistriktsfonden, og at denne lov ikke giver mulighed for, at tilskud kan gøres betinget af, at der tinglyses en rådighedsbegrænsende servitut forud for tidligere tinglyste rettigheder, herunder penge- og realkreditinstitutters pant i jorden. Herudover skal det nævnes, at der ikke i lov om Landdistriktsfonden er hjemmel til at give meddelelse til panthaver om tinglysning af servitutter og udbetaling af kompensation til lodsejer.</p> <p>Servitutter der tinglyses i forbindelse med vådområde- og lavbundsprojekter sker derfor med respekt for prioritetsstillingen i forhold til allerede tinglyste rettigheder. Det almindelige prioritetsprincip efter tinglysningslovens § 1 om, at tinglyste rettigheder har gyldighed og beskytter mod senere tinglyste rettigheder over ejendommen, er således fortsat gældende for servitutter stiftet i medfør af denne ordning.</p> <p>Det skal bemærkes, at naturbeskyttelseslovens § 55, stk. 3, som giver hjemmel til, at tilskud kan gøres betinget af, at servitutter kan tinglyses med prioritetsstilling forud for allerede tinglyste rettigheder, ikke finder anvendelse for denne ordning, som Finans Danmark ellers giver udtryk for i dette høringssvar og høringssvar til høring om projekter for udtagning af lavbundsjord som led i den grønne omstilling af dansk landbrug, j. nr. 2021-5791 af 29. november 2021.</p>
-------------	---	--

Høringssvarene kan ses i deres fulde længde på høringsportalen.